

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

Ἄκουσα τ' ἔκαμε σεισμὸ
κι ἀνακυλήθη ὁ οὐρανὸς
κ' ἔπεσ' ὁ τίμιος σταυρὸς
κι ὁ θρόνος ὁ βασιλικός,
5 τοῦ κράτους ὁ πρωθυπουργός.
Ὅντ' ἀποφάσισ' ὁ Θεὸς
κι ὁ δοξασμένος Κύριος,
ὁ Κουμουντοῦρος νὰ χαθῆ,
νὰ ντ' ἀφαιρέση τὴ ζωὴ,
10 ὁ κόσμος ἐσκοτίδιανε,
τ' ἐχάθη ὁ ἥλιος ὁ μισὸς
καὶ τὸ φεγγάρι παντελῶς,
ἐσβήστη κι ὁ αὐγερινὸς
τ' ἐπέθαν' ὁ πρωθυπουργός,
15 τοῦ κράτους ὁ πολιτικός,
ὁ τιμονιέρης ὁ καλὸς
καὶ τῆς Ἑλλάς ὁ ἀρχηγός.
Ἐχάθη ἀφέντης τοῦ Μοριᾶ,
ἀφέντης ὀλωνοῦνε μας
20 κ' ἐμᾶς καὶ τοῦν παιδιοῦνε μας.
Ἕνας Μανιάτης ρήτορας
ποὺ ἐκυβέρνησε καλὰ
κ' ἔκαμε πράματα πολλὰ,
μεγάλουσε τὰ σύνορα,
25 δίχως νὰ λύσ' ἡ μύτη μας.
Κλαῦτε νὰ ντόνε κλάψωμε,
τί ποῖος θὲ ν' ἀξιωθῆ
τῆ Μάνη νὰ ντῆνε τιμᾶ,
νὰ ἔναι κι ἀπ' ἀντρεϊανὴ γενιά,
νὰ ἔχη καντάρι τὰ μυαλὰ
καὶ τὴν Ἑλλάς νὰ κυβερνᾶ;

(Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτον συλλογὴν Μανιάτικων
Μοιρολογιῶν τοῦ κ. Δικαίου Β. Βαγιακάκου).